

ועדה לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

כ' אדר, תשע"ח
7 מרץ, 2018

בעניין:

ד"ר בועז לב, משנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות באת כוחו עו"ד
שרה שר לב התובעת הראשית, הלשכה המשפטית, משרד הבריאות,
ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר מיכאל גרינברג רופא שיניים מורשה בעל רישיון, באמצעות בא כוחו עו"ד ערן
קייזמן

הנקבל

דין וחשבון

נגד הנקבל, ד"ר מיכאל גרינברג, רופא שיניים מורשה, הוגשה ביום 2.11.2015 קובלנה מכוח סעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979 (להלן – הפקודה), בגין התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, בכך שלא השלים תכנית טיפול של שני מטופלים ששילמו תשלום מלא עבור טיפולים, לא השיב לפנייתיהם והשאירם חסרי אונים עם כתרים זמנים, ובכך שלא הגיב לפניית חוזרות ונישנות של משרד הבריאות ושיבש בדיקת תלונות המטופלים הללו, וכן בגין הפרת סעיף 5 לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 (להלן – חוק זכויות החולה) וסעיף 54(7) לפקודה, בכך שמנע מן המטופלים האמורים קבלת טיפול רפואי נאות הן מבחינת הרמה המקצועית והאיכות הרפואית והן מבחינת יחסי האנוש.

בהחלטתה מיום 8.5.2018 המליצה הועדה לשר הבריאות לקבוע, כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים, כאמור בסעיף 45(1) לפקודת רופאי השיניים, בכך שלא סיים את הטיפול באחד המטופלים, מר, ובכך שלא הגיב לפניית משרד הבריאות וגרם לשיבוש בבירור התלונות נגדו, וכי הפר את סעיף 5 לחוק זכויות החולה וסעיף 45(7) לפקודה בכך שמנע ממר לקבל טיפול רפואי נאות.

הועדה החליטה, שאין לקבוע, כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה בקשר לטיפול במתלונן השני, מר או מנע ממנו קבלת טיפול רפואי נאות.

ביום 13.2.2018 שמעה הועדה את טיעוני הצדדים באשר לאמצעי המשמעת המתאים שיש להשית על הנקבל בנסיבות העניין.

עו"ד שרה שר לב, ב"כ הקובל ציינה את הנזק שנגרם למר מויאל, שלפי החלטת הועדה הנקבל לא סיים את הטיפול שלו ומנע ממנו קבלת טיפול רפואי נאות, את הסבל ואי הנעימות, וגם את הזלזול שנקבל הפגין כלפי משרד הבריאות ושיבוש ברור התלונות נגדו, התנהגות שיש בה פגיעה באמון הציבור ובתדמית המקצוע.

לטענתה יש להעביר מסר ברור לא רק לנקבל, אלא לאנשי המקצוע ולציבור, בציינה, כי קובלנות מסוג זה שבפנינו שכיחות אצל רופאי שיניים, שנכנסים לקשיים כלכליים ועקב כך מתחמקים מטיפול ואף עד כדי סגירת מרפאות, וחולים ללא טיפול ובהפסד כספים ששילמו. במקרים כאלה, לטענתה, מתגלה אופיו של הרופא, אם הוא אדם הגון, ויש להעביר מסר לאנשי המקצוע כי גם במצב של קשיים כלכליים של הרופא, יש עדיפות למצב המטופל, ולפחות יש להראות נכונות לבוא לקראת המטופל שהרופא התחייב לטפל בו.

הוצגו בפנינו מספר צווים והחלטות (בעניין ד"ר יחיאל זיו שרשיונו הותלה לחמש שנים, ד"ר תאאר קונבר שרשיונו הותלה לשנה, ד"ר דניאל קנדידו שרשיונו הותלה לשלושה חדשים, ד"ר אברי לב שרשיונו הותלה לארבעה חדשים, ד"ר נתן שטיירמן שרשיונו הותלה לארבעה חדשים) ובקשה כי הועדה תמליץ בפני שר הבריאות להתלות את רשיונו של הנקבל ד"ר גרינברג לתקופה שבין ארבעה לשישה חדשים, ובכך להעביר מסר של הרתעה לרופאים אחרים ומסר לציבור לעניין אמונו במקצוע.

עו"ד ערן קייזמן, ב"כ הנקבל, ביקש להסתייג מן הגישה לפיה מוצגים מקרים קודמים ועל בסיסם מבוקשת המלצה, וזאת ללא בדיקתם המדוקדקת והשוואת הנסיבות שיצדיקו הטלת אמצעי משמעת קשה גם בעניין שבפני הועדה.

בראשית דבריו ציין עו"ד קייזמן, כי בענייננו הנקבל זוכה מהמיוחס לו לגבי המתלונן השני, כך שמדובר על מתלונן אחד, טיפול אחד. בהמשך התייחס למקרים שהובאו לעיל על ידי ב"כ הקובל, בציינו כי שם מדובר ברופא שסגר מרפאות, עזב את הארץ והשאיר אחריו מטופלים מרובים, או שלא הגיע כלל לדיוני הועדה בעוד הנקבל היה מיוצג והתייצב מהרגע הראשון או במי שלא שיתף פעולה לגבי מספר תלונות.

לדברי עו"ד קייזמן, ריבוי המקרים בהם מיוחס לרופאי שיניים חוסר שיתוף פעולה עם משרד הבריאות מעורר את הצורך לבדוק גם את התנהלות משרד הבריאות מול הרופאים, ואף שאין הוא מצדיק את התנהגות הרופאים, הרי שיש בעיה לתקשר עם משרד הבריאות טלפונית, והבעיה קשה יותר לגבי רופאים בפריפריה שחלקם אינם יודעים למי לפנות.

עו"ד קייזמן טען, כי התליית רשיונו של הנקבל, שבעברו כרופא שיניים בישראל מאז 1989 אין רבב, כמבוקש על ידי הקובל היא עונש כבד ביותר, והשווה זאת למקרהו של לב גורביץ, שם במסגרת עסקת טיעון (שאושרה בועדה רק על ידי אחת מחברי הועדה, ושהתקבלה על ידי השר בניגוד לדעת שני הרופאים בועדה) הותלה רשיונו לארבעה חדשים בגין כשלים וליקויים שונים חוזרים ונשנים בהתנהלות רופא השיניים כולל כשלים בניהול רשומות רפואיות וגילוי חוסר יכולת ורשלנות חמורה.

לטענת עו"ד קייזמן, בהשוואתו את העניין שבפנינו למקרה לעיל, הרי שאמצעי המשמעת המתאים לגבי ד"ר גרינברג הוא נזיפה, ולא התליה, שלא תשרת שום מטרה במקרה זה. לא מדובר ברשלנות, זה מקרה ראשון שארע במצב כלכלי קשה של הנקבל (שלא עקב השקעות כושלות אלא עקב הליך גירושין), כאשר הנקבל טיפל בבני משפחה אחרים של המתלונן מה שמצביע שכנראה לא היו בלתי מרוצים. במקרה זה, כאשר הנקבל חייב כסף לכונס נכסים והכנסותיו

מעטות, התליית רישיון, וודאי לתקופה המבוקשת, הוא עונש קשה מנשוא, ולכן במקרה זה יש לנהוג לקולא, ולמצער, אם לא תתקבל בקשתו להסתפק בנזיפה, לא להתלות לתקופה המבוקשת על ידי ב"כ הקובל, יש לדבריו גם התליות של פחות מחודש. בסיום הדיון פנה אלינו הנקבל עצמו, ציין כי הוא רופא שיניים 40 שנה, בן 65 וכל יום שאינו עובד מזיק לו, וכי הוא עבר תקופה קשה ובכל זאת ניסה לתת טיפול למתלונן, ויכבד כל אמצעי משמעת שיקבע לגביו.

החלטת הועדה:

עם כל ההבנה למצב אליו נקלע הנקבל, לא נוכל להתספק בהמלצה על אמצעי משמעת של בנזיפה בלבד.

הועדה מצאה כי הנקבל התנהג התנהגות שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים בכך שלא סיים את הטיפול של המתלונן מר ומנע ממנו טיפול רפואי נאות.

מקובל עלינו, שעניינו של הנקבל שונה מאותם מקרים שהובאו בפנינו, בהם נסגרו מרפאות, רופאים שעזבו את הארץ, ניתקו קשר מוחלט. גם לא מדובר במספר מטופלים ומספר מקרים, אלא במקרה אחד ויחיד. זאת ועוד. הנסיבות המיוחדות של הקשר בין המטופל מר לבין הנקבל, הקשר המשפחתי, כולל ביקורו של המטופל יחד עם אשתו שטופלה אף היא אצל הנקבל, במרפאתו באשדוד בעוד טיפולו שלו לא הסתיים והוא מלין על כך, ושיחת הנקבל עם המתלונן באותה עת (ראו הסיפא לסעיף 5.6 להחלטה מיום 8.5.2017), מצביעות על כך שלא מדובר בניתוק קשר מלא, אף שכאמור מצאנו שהנקבל עבר עבירת משמעת כפי שפורט.

בנסיבות אלה, התליה לתקופה המבוקשת על ידי ב"כ הנקבלת לאור תקדימים שנסיבותיהן חמורות בהרבה מעניינו, אינה מקובלת עלינו.

יחד עם זאת, כאמור לעיל, גם מקרה יחיד זה על נסיבותיו, יחד עם התעלמותו של הנקבל מפניות רשות המדינה האחראית על ברור תלונות בתחום עיסוקו, כפי שקבענו בהחלטתנו, מצדיקים המלצה על אמצעי משמעת של התליה.

גם בהתחשב בנסיבות האישיו של הנקבל, שהסתבך כלכלית עקב גירושיו, וכיום הוא בן 65, הוא פושט רגל ונאלץ לעבוד כל יום כדי לכסות את חובותיו, ואף שמדובר בקובלנה ראשונה נגדו, קבלת בקשתו של הנקבל תהווה מסר לא נכון לציבור רופאי השיניים ולציבור המטופלים כאחד. על הציבור לדעת כי שמירת בריאותו, אמונו במקצוע ובתדמיתו ואמונו ברשויות המדינה המפקחות על רופאי השיניים, הם נר לרגלי הוועדה.

לאור כל האמור לעיל אנו ממליצים בפני כב' השר, להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון לחודש אחד.

ד"ר ליאור הרציאנו נציג ההסתדרות רופאי השיניים בישראל	ד"ר לנה נטפוב יו"ר	עירית אלטשולר, עו"ד נציגת היועץ המשפטי לממשלה
--	-----------------------	---